

Сьогодні відкривається ХІІ обласна партійна конференція Палкий комсомольський привіт кращим посланцям комуністів Кіровоградщини!

За думи серця молодого
І діла натхненні рук
робочих
Багатства щедро-золотого
Дарує осінь їй охоче.

— Приймай, радянський
рідний краю,
Наш рапорт юності
чудовий!..
У Люби певність гордо сяє!
В похід новий — завжди
готова!

Іде безперервний потік кача-
нистої. Ланкова комсомольсь-
ко-молодіжної ланки колгоспу
імені Кірова Компанієвського
району Люба Софронова задо-
волена: як і зобов'язувались,
по 50 центнерів є! Навіть з
лишком!

Фотомонтаж В. Ковпака.

1. МОЛОДІ ТРУДІВНИКИ РАПОРТУЮТЬ ПАРТІЇ

БРИГАДА комуністичної праці свердловальниць 3-го механоскладального цеху заводу «Червона зірка», очолювана Альбіною Кравцовою, ставши на комуністичну вахту на честь ХХІІ з'їзду КПРС, взяла на себе високі соціалістичні зобов'язання. Члени цього колективу дали слово план 10 місяців виконати до 1 жовтня, норми виробітку виконувати не менше як на 130 процентів, змінити завдання виконувати за 6 годин, випустити продукцію лише відмінної якості, працювати без контролера і до дня відкриття ХХІІ з'їзду КПРС здобути звання колективу імені ХХІІ з'їзду КПРС, допомогти двом бригадам завоювати це ж звання.

Свято додержують свого слова ініціатори змагання. Сьогодні вони рапортують: високе звання бригади комуністичної праці імені ХХІІ з'їзду КПРС здобуто! За успіхи в соціалістичному змаганні колективу бригади Альбіни Кравцової вручено перехідний Червоний прапор Кіровоградського міськкому комсомолу «Кращий комсомольсько-молодіжний колектив».

Почин свердловальницького заводу «Червона зірка» підхопили десятки молодіжних колективів м. Кіровограда. Чотирьом кращих з них — бригаді мільярів будівельного управління № 1 об'єднання Миколи Осіяна, бригаді формувальників Зінаїди Філіп'євої з заводу «Більшовик», комплексній бригаді Олексія Олексієва з заводу «Сільгоспдеталь», бригаді Марії Дудки з «Індіпошву» — міськком ЛКСМУ теж присвоїв звання «Бригада комуністичної праці імені ХХІІ з'їзду КПРС».

ЧЕРВОНОЗОРИВЦІ сьогодні доповідають: план восьми місяців завод виконав на 108,7 процента, понад план з початку року випущено 3.250 машин, в рахунок другого мільйона випущено 18 тисяч сівалск.

В цих досягненнях великий вклад бригад і ударників комуністичної праці та тих, хто вступив у це змагання — формувальників Петра Мазанька і Володимира Шибченка, точильниць Тамири Зайози з ливарного цеху ковкого чавуну, пресувальника Олександра Тарасенка, різальника труб Анатолія Гайни з ковальсько-пресового цеху, Георгія Бойка і Анатолія Шейніна з цеху верстатобудування, слюсаря Назаренка і комсомольсько-молодіжної бригади Сергія Гаврищенка з механоскладального цеху № 2. Всі вони працюють в рахунок четвертого року семирічки.

У колективу ливарного цеху сірого чавуну рапорт особистий: план дев'яти місяців виконано за вісім місяців. Великий вклад в цю перемогу внесли комсомольсько-молодіжна бригада комуністичної праці Лариси Ткалич та бригади, що борються за звання комуністичних, Бориса Гапонова (формувальники) і Анатолія Манюти (обрубники). Ці колективи добились високої продуктивності праці — на 150—165 процентів виконують змінні норми.

БЛИСКУЧА ПЕРЕМОГА СТАЛІНГРАДСЬКИХ ГІДРОБУДІВНИКІВ

Будівники Сталінградської ГЕС доповіли Центральному Комітетові КПРС, Раді Міністрів СРСР і особисто Микиті Сергійовичу Хрущову, що вони в дні, коли весь радянський народ з піднесенням готується до ХХІІ з'їзду рідної Комуністичної партії, завершили роботу по спорудженню біля стін легендарного міста Сталінградської ГЕС — найпотужнішої гідроелектростанції в світі.

Закінчено будівництво гідроелектростанції потужністю 2,5 млн. кіловат, водозливної бетонної греблі, земляної греблі, двох паралельних двоступінчастих шлюзів з низовим підхідним каналом і авіапортом, Волго-Ахтубинського каналу, постійних залізничних і шосейних мостових переходів через Волгу, рибопідійомних споруд, розподільних установок напругою 500 і 220 кіловольтів та інших споруд. Греблею Сталінградського гідровузла

створено водоймище місткістю 33,5 мільярда кубічних метрів, завдовжки 600 кілометрів.

У своєму рапорті партії і урядові будівники повідомляють, що всі збудовані гідроспоруди вузла добре витримали випробування під повним проектним напором і працюють цілком нормально. З початку тимчасової експлуатації Сталінградська ГЕС вже вида-

ла народному господарству 12,5 мільярда кіловат-годин дешевої електроенергії.

Обговорюючи проекти Програми і Статуту КПРС, зайняті мирною творчою працею колективи гідробудівників від усього серця палко схвалюють ці історичні документи і готові виконати будь-яке нове завдання партії і уряду по електрифікації нашої країни. (ТАРС).

УКАЗ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР ПРО ПРИСВОЄННЯ ІМЕНІ ХХІІ З'ІЗДУ КПРС ВОЛЗЬКІЙ ГІДРОЕЛЕКТРОСТАНЦІЇ

Присвоїти ім'я ХХІІ з'їзду КПРС Сталінградській гідроелектростанції і далі іменувати її Волзька гідроелектростанція імені ХХІІ з'їзду КПРС.

Голова Президії Верховної Ради СРСР

Л. БРЕЖНЕВ.

Секретар Президії Верховної Ради СРСР
М. ГЕОРГАДЗЕ.

Москва, Кремль.
9 вересня 1961 р.

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 109 (4560).

Четвер, 14 вересня 1961 р.

Ціна 2 коп.

ВСЯ КАЧАНІСТА БУДЕ В ЗАСІКАХ

ДОБРЕ попрацювали в третьому році семирічки комсомольці і молодь аджамської артілі імені Леніна. Вчлсна і на високому агротехнічному рівні сізба кукурудзи, старанний обробіток рослин у міжряддях дали свої результати. Біологічна врожайність на комсомольських гектарах показала, що молоді трудівники з честю виконують взяті соціалістичні зобов'язання. Кожен з 160 гектарів в середньому видає по 50 центнерів зерна.

Зараз тут в повному розгалі заготівля кормів для громадського тваринництва. У силосні споруди вже закладено шість тисяч тонн соковитого корму, а в цементовані ями — близько 600 тонн консервованих початків.

Настав найвідповідальніший період — збирання високого врожаю зернової кукурудзи. До цієї справи молодь артілі підійшла в повній бойовій готовості. Водії комбайнів «ККХ-3» Володимир Кондратенко та «КУ-2» Валентин Бондаренко і Мартин Герасимчук старанно відремонтували свої машини. Зараз вони позним ходом ведуть збирання кукурудзи на зерно. Механізатори водять комбайни тільки груповим методом.

На комсомольських зборах було вирішено створити комсомольський дозор по охороні врожаю. В нього увійшли механізатори Іван Усатенко, Анатолій Янталець, Валентин Гривенко, Леонід Андрійшевський та інші комсомольці.

Крім того, в кожній бригаді виділено по два патрулі, які цілодобово чергують на кукурудзяних ділячках. Вони ведуть спостереження не тільки за комсомольськими гектарами, а й за всією площею. Це доручення сумлінно виконують Віктор Бондаренко, Леонід Музиченко, ланкова комсомольсько-молодіжної ланки Надія Музиченко, Володимир Куроп'ятник та інші. В бригадах щодночі виділяються чергові автомашини. І вже з перших днів шофери-патрулі Іван Вирізуб, Микола Довгаленко і інші відмінно виконують свої обов'язки.

Аджамці подбали про зберігання королеви полів: завершено ремонт трьох санеток на 1200 тонн, зернохосвища на три тисячі тонн, збудовано кукурудзоосушарку. Комсомольці і молодь артілі організують роботу так, щоб вчасно зібрати весь урожай.

А. ВЕРЕЩАК — агроном, керівник комсомольського дозору колгоспу імені Леніна,
В. БОНДАРЕНКО — тракторист, комсомольський патруль, **І. НАЗАРАТІЙ** — член штабу райкому ЛКСМУ по кукурудзі.

Кіровоградський район.

Президент Республіки Куби Освальдо Дортікос Торрадо в Радянському Союзі

Сердечно, з великою привітністю і гостинністю 11 вересня Москва зустріла одного з видатних діячів кубинської революції, визначного кубинського державного діяча, президента Республіки Куба, доктора Освальдо Дортікоса Торрадо. Він прибув у Радянський Союз за запрошення Голови Президії Верховної Ради Союзу РСР Л. І. Брежнєва.

Л. І. Брежнєв і Освальдо Дортікос Торрадо обмінялись на аеродромі промовами.

При в'їзді в місто на Ленінському проспекті та інших магістралях столиці тисячі й тисячі москвичів сердечно вітали посланців героїчної Куби.

В ніч на 13 вересня Освальдо Дортікос Торрадо поїздом виїхав у Ленінград.

ВІСТІ З ЛАНІВ

З ВОГНИКОМ потрудились на یدельнику по силосуванню юнаки й дівчата колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС. Особливо відзначилися трактористи Микола Бойко і Гліб Склярєнко, комбайнери Антон Лопатенко і Микола Короч, шофер Іван Деркач, вантажники Галина Лопатенко, Ольга Короч, Іван Ткаченко, Валентина Подольна та інші.
В. КАЗЕМІРЕНКО.
Хмельський район.

З ЕНТУЗІАЗМОМ працює на силосуванні кукурудзи в нічну зміну комсомольсько-молодіжна бригада, створена з ініціативи комсомольської організації колгоспу імені Енгельса. Найактивнішу участь у заготівлі кормів беруть комсомольці Галина Сатула, Микола Бондаренко, Василь Вакуленко, Віра Шевченко, Валентина Коваленко, Дмитро Шевченко та інші.

Т. КРИВЕЦЬ.
Новоукраїнський район.

Ми Комунізму перші будівничі,

Зміна крокує у майбутнє

ЧУДОВИЙ почин сучасності — змагання за комуністичну працю — з кожним днем шириться, міцніє. До лав розвідників майбутнього стають нові люди, колективи, цілі підприємства. Цей ріст особливо ширю радить викликає у робітників нашої комсомольсько-молодіжної зміни, яка першою в області включилася у це змагання і першою виборола високе звання.

Повідомлення про народження нових комуністичних колективів мимоволі викликають спогади про те, як це починалось у нас. Відразу ж після того, як країну облетіла звістка про почин робітників депо Москва-Сортивальна, відбулися пам'ятні для нас збори. Вони тривали більше двох годин — надто вже важливе питання вирішувалося. Зважували все, обдумуючи, чи готовий колектив до такого великого старту. Показники праці в зміні і тоді були високими, але сумніви пораджувало те, що не вся молодь навчалась, що в громадських справах наша участь не настільки відчутна, як бажалося.

Були вироблені умови змагання, нові зобов'язання. На перших порах підсумки підводились кожної десятиденки. Вони свідчили про те, що росте, йде вгору наш молодий колектив. Зростала продуктивність праці, підвищувалася культура виробництва, ще більш міцніла трудова дисципліна. Всі сорок робітників зміни стали членами народної дружини. Поставили за мету, щоб кожен здобув середню освіту.

17 грудня 1959 року зміні присвоєно звання комуністичної. Щороку відмічаємо ми цю дату, як свій ювілей, — звітуємо перед громадськістю і перед власним сумлінням про свої успіхи.

Про що ж звітуватиме колектив у цьому році? Насамперед, про виконання своїх зобов'язань, взятих на честь XXII з'їзду КПРС. Щомісяця ми перезиткуємо свої планові завдання і до дня відкриття з'їзду дамо країні щонайменше 800 тонн

понадпланового палива. Зміна виступає заспівувачем у боротьбі підприємства за високу якість продукції, за те, щоб виробляти доброякісний брикет. Якість продукції, як і всі інші вимірники, залежить від здруженості і взаємного контролю в колективі. Коли, скажімо, хтось з робітників не встигає обслуговувати свої механізми — йому відразу ж прийдуть на допомогу. А по закінченні зміни його суворо запитують товариші, чому так трапилося.

Взаємозміна у нас можлива на будь-якій операції: адже кожен має по кілька суміжних спеціальностей — пресувальника, моториста, слюсаря. Найдосконаліше володіють багатьма з них товариші Сердюк, Бедний, комсомольський групорг зміни Анатолій Ломакін.

Нам дуже допомагає в роботі те, що кожен прагне внести щось хороше у спільну справу. В комсомольську «Естафету корисних справ» молодь зміни вже внесла 40 раціоналізаторських пропозицій. Звичайно, не всі вони однаково цінністі, але окремі дають відчутний ефект. Такими є, наприклад, два нововведення нашого кращого раціоналізатора Георгія Коженка.

У нас на рахунок немає й інших хороших справ. У вихідні дні допомагали будувати хату нашій комсомолці Клавдії Олександрівні. Її новосілля стало загальним святилищем. Часто бували ми у своїх підшефних — учнів Червонокам'янської школи-інтернату. Багато уваги приділяють шефству над піонерськими загонами — «супутниками семірички» наші вожаті-виробничники Зіна Мулявко, Валія Тимошевська, Нелля Любіцька, Галя Михайленко.

Комуністична заповідь — «вчитися» у нас теж здійснюється повністю. Якщо дехто, як-от Люба Воробйова, Нелля Любіцька, ще закінчують вечірню середню школу, то інші вже навчаються у технікумах, вузах.

Знання і досвід, молоду енергію ми й надалі віддаватимемо в ім'я здійснення величких накреслень комуністичного будівництва.

І. ЛЕЩЕНКО,
начальник зміни Байдаківської брикетної фабрики.

ЮНІСТЬ несе естафету

І.
Не про ті маяки,
По яких кораблі
Йдуть шукати притулку
В негоді,
А про вічний вогонь,
Що горить на землі
У серцях трудового
народу.

Є прості імена,
Іх не знають ніде,
Крім свого степового
району.

А за ними встає,
А за ними йде,
Не одна молодіжна
колона.

Є прості імена,
В них нема орденів
І зірок золотих їм не
треба,

Тільки б хлібець рдів,
Тільки б вечір зорів
І спокійно вліхалось
небо.

До світання встають
Комсомольські літа,
Йдуть у полі крилаті
загони,

Де шумлять на ланах
Від села й до села
Кукурудзи дорідної гони.
Йдуть такі ж мелодії,
Як і ти, як і я,
Як і пісня гаряча,
невпінна.

А над ними встає,
А над ними сія
Сонцебризна героїка-
дня.

Будуть славі діла,
Буде щастя в серцях,
Будуть руки невтомними
в праці!

Бо держанням новим —
Ані краю й кінця,
Бо зовемся —
кіровоградці.

Ліссемуга дріма,
Спить довкола земля,
Лиш гудуть провода
телефонні

Та вітрисько тугий
Облітає поля,
Трудової цілує долоні.
Хіба ж всидить Сергій
До схід сонця в селі,
Коли груди наповнені
жаром.

Коли вперше в житті —
Молоді мозолі
Та рясні кукурудзи
гектари.

Молодий ланковий,
Молодий ланковий,

Молодецький вожак,
Ех, ромашки в росі, мов
дівчатка!

Йде міжряддям стучкай
Комсомолец Гниляк...
Як уклінно звисають
початки

І дідусь Смалицус,
Що виходить навстріч,
Посміхається щиро до
хлопця:

— Ну, юначе, кріпчись,
Знов жнива почались,
Значить, знову потрібно
боротись!

І почули слова,
Що сказав комуніст,
Комсомольці із інших
районів.

Іх доніс вітровий
І повідав їх зміст,
Як звичайні дроти
телефонні.

Там Галина Авдотьева
Ланку веде,
Там Адаменко Рая
стартує...

Кукурудза нова,
Кукурудза йде,
Кукурудза врожаєм звітує.
Золотиться вона,
Грає сльозом прикрас,
Як дівчина у ніч солов'їну.
Бо найкраща зросла,
Найбагатша у нас
Королева на всю
Україну.

— Ех, голубки мої,
Залітайте косу, —
Мовить Зайцева Клава
дівчаткам, —

Вже в степу женихи
Першу збили росу,
Нам не личить від них
відставати.

Приїде жовтець гучний —
Королеву полів
За найстаршу подружку
поклічем.

Буде грати вино
На дубової столі,
Будуть грати рум'янем
обличчя!

— Від зорі й до зорі
Ми глекали врожай, —
Добровольська Поліна
говорить, —

Батьківщино мори,
Качанисту приймай,
Ешелонам відкрий
семафори...

— Ну, юначе, кріпчись,
Знов жнива почались...
У очах Смалицуса надія:
Коли хлопці — вогонь
За роботу взялись,
То її подолати зуміють.

— Перепілки мої,
Хай вам завжди «везе», —
Косянчук до дівчат
промовляв, —

Королева для вас
Подарунки несе,
Кожній частя своєї
відміряє...

І радіють старі,
І в очах молоді
Неспокійне держання
вируб:

Кукурудза нова,
Кукурудза йде,
Кукурудза врожаєм
звітує!

III.
Нам сьогодні ясна
І близька далина
Під єдиним немеркнучим
стігом.

Славен будь, хлібороб,
На колгоспних ланах,
Славна будь,
комсомольська насаго.
За твої мозолі,
За дороги-путі,
За гарячі серця
трудоівничі,

За омріяний день,
За діла золоті,
За похід до вершин
семіриччя.

Гей, товаришу мій,
Естафету труда,
Що батьки нам сьогодні
вручили,

Хай до сонця несе
Наша міць молода —
Комсомольські піднято
вітрила!

Валерій ЮР'ЄВ,
м. Кіровоград.

За ВЕЛИКИМ СЕРЦЕМ

ДУМКА була в Тетяні Черненко після восьмьрічної податися в сільськогосподарську школу. Та не вдалося: не склала екзаменів. Повернулася в село. «В рілльничу бригаду піду», — твердо вирішила дівчина.

— Ти ж, Тетянко, освічена, а йдеш з нами буряки сапати, — говорили літні жінки. — Не вже ти не хочеш легшої роботи?

Ні, не приваблювала дівчину «легка» робота. Запрошували її і в поштову філію, і в кооперацію працювати. Відмовилася. Змагався до землі тягнуло. Не дарма ж і в сільськогосподарську школу хотілося вступити. Чи ж можна йти наперекір своєму серцю, своєму покликанню?

Літні сапальниці, забачивши поряд мале, тендітне дівча, хитали головами: хіба ж може вона, мовляв, зрівнятися з ними, працювати паріями? А найобережніші потай прохали ланковий відмовитися Тетяніну ділянку від інших: нехай що хоче, те й робить з бур'яками своїми...

Та з часом кепкування вщухло. Важко давалася робота, та все ж молодість, комсомольське завзяття брали своє. І йшла в роботу Тетяна паріями з досвідченими. Згодом колишні малоліври навіть наполягати почали, щоб Тетяну ланковою призначили. І коли обирали вожаків укрупненої ланки, то назвали Тетяну Черненко.

— Хороша дівчина, кмітлива. Їй і керувати ланкою, — сказала колишня ланкова Люба Полішук.

Люди повірили Тетяні, а дівчина повірила в людей. Разом працювали, нечий не досипали, все старалися, щоб врожаєм багатий виростити. За зиму добре угноїли свої ділянки. Під кукурудзу внесли по 10 тонн та під цукрові буряки — по

18 тонн перегною на кожний гектар. І проривали, і підживлювали рослини. Тепер не нарадяться колгоспні ділами рук своїх невтомних. Сягає стеблиста до трьох метрів заввишки, а буряки такі, що важко в одній руці й кореня втримати.

Звістка про те, що ланкову Тетяну Черненко колгоспні комуністи посилають своїм делегатом на обласну партійну конференцію, блискучо облетіла село. А члени Тетяніної ланки сприйняли це, як велику честь для себе.

Молодій комуністці, ланковій Тетяні Черненко є про що доповідати обласній партійній конференції.

З кукурудзи, яку виплекала її ланка, в артілі закладено 2269 тонн силосу, законсервовано 350 тонн початків у молочно-восковій стиглості, а в переводі на сухе зерно це становить по 52 центнери на кожному гектарі. Отже зобов'язання виконано!

Тепер ланка Тетяни Черненко копає цукрові буряки. Вже зібрано врожаєм з площі 13 гектарів. Кожен гектар видає в середньому по 260 центнерів коренів.

Є ще одна мрія у трудівниць ланки: завоювати звання колективу комуністичної праці імені XXII з'їзду КПРС. Славними трудовими ділами виборюють вони це почесне звання. І, безумовно, доб'ються свого.

**Л. БЛІТМАН,
О. КАЛЬКО,**
наші позаштатні кореспонденти.

Колгосп імені Енгельса Новоукраїнського району.

Як заповідав Ілліч

— Піонери! За справу Комуністичної партії будьте готові! — Завжди готові!

Цей заклик, постійний супутник всіх урочистих лінійок і свят, досить чітко визначає завдання піонерів. Очі ленінці завжди наслідують приклад старших, несуть і свою частку у будівництві комунізму.

В дії, коли вся країна готує гідну зустріч партійним з'їздам, піонери ще активніше включилися у загальний ритм трудового піднесення.

Сьогодні, в день відкриття обласної партійної конференції, юні ленінці Кіровоградщини рапортують партії. Вітання про успіхи в навчанні і праці. 714 загонів — «супутників семірички» налічує сьогодні обласна піонерська організація, яка подає відчутну допомогу у здійсненні накреслень партії. Мартеням країни щодня, щодня потрібен метал. «Допоможемо!» — заявили піонери. Їх слово тверде. Чотири з половиною тисячі тонн брутку вже одержали заводи країни від школярів Кіровоградщини.

Велику увагу приділяють піонери розведенню кролів та птиці. 30 тисяч кролів та 50 тисяч голів птиці вирощено в області на шкільних фермах.

Традиційною стала турбота піонерських загонів про зелені насадження. «Зелений патруль» можна зустріти в містах Кіровограді, Олександрії, Компаніївському, Маловисківському та інших районах. Крім того, 125 алей і 30 молодих садів в об-

ласті закладено руками піонерів.

А скільки ще великих і малих справ занесли піонери області до свого літопису! Багато можна розповісти про зв'язки піонерів Кіровоградщини з школярами інших республік і зарубіжних країн, про дружбу з робітничими колективами і членами сільгоспартілей, про те, як школярі власними силами виготовляють стільці й різні металеві деталі, радіоприймачі й іграшки для дитсадків.

І кожна справа обласної піонерської організації свідчить про те, що юні ленінці завжди прагнуть жити і вчитися так, як заповідав великий Ілліч.

Т. ЧЕРНУШЕНКО,
заступник завідувачого відділом шкіл обкому комсомолу.

2. МОЛОДІ ТРУДІВНИКИ РАПОРТУЮТЬ ПАРТІЇ

БРИГАДИ комсомольських паровозів станції Знамянки, які ввійшли до складу колони імені XXII з'їзду КПРС, з початку року провели понад 3000 великовагових поїздів. В них перевезено 2,8 мільйона тонн понадпланових вантажів.

Найкращих успіхів у передз'їздіському змаганні добились бригади, очолювані М. Лобановим, П. Донцем та іншими.

Іх виховав комсомол

Делегати XII обласної партійної конференції (зліва направо): Василь ПРЯДУН — синдар колгоспу імені Калініна Компаніївського району, Герой Соціалістичної Праці Людмила БЕРШАДСЬКА — доярка колгоспу «Росія» Ульянівського району, Галина БІЛАНОВА — доярка колгоспу імені Леніна Олександрійського району.

і першими у ньому будем жити!

Приїздіть у Красносілку

ЧИ БУВАЛИ ви коли-небудь у нас, в Красносілці? Ні? Тоді завітайте. Відверто скажу, не пошкодуєте. Ви побачите мальовниче село, яке тягнеться на десять кілометрів. Його нові будиночки під залізом і черепицею потопують в буйній зелені садів. Ви побачите рштування новобудов: контори правління артілі, двоповерхового Палацу культури, бібліотеки.

В Красносілці зможете познайомитися і з нашими чудовими людьми: послідовником Ф. Косичука і К. Смалюса. Олександром Васильовичем Кирилком, ланка якого зобов'язалася зібрати по 80 центнерів кукурудзи з гектара, з ланкою Марією Андріївною Кивчило та багатьма-багатьма іншими.

Вдивляючись сьогодні в рідне село і згадує, яким воно було не так давно. В 1951 році закінчила я бібліотеч-

не відділення Олександрійського культосвітнього технікуму. Працювала в колишньому Червонокам'янському районі. На заклик партії поїхала на освоєння цілнинних земель. В 1955 році повернулася на Україну, дістала призначення на посаду завідувачки Красносілською бібліотекою.

Зайшла я в приміщення, і руки опустились. Кімнатка тісенька, стіни подерті, книжки на долівці розкидані.

Поступово справи пішли на краще. Тепер послугами бібліотеки користуються близько 600 чоловік, а до кінця року їх кількість зросте, напевне, до семисот. Вони не тільки захоплюються художньою літературою, але й з кожним днем більше цікавляться книгами з спеціальних галузей знань. Я ж разом з активом прагну допомагати трудівникам ла-

нів у їх повсякденній роботі: проводимо конференції, тематичні вечори, огляди новинки сільськогосподарської літератури.

Якось зустрів мене колишній бухгалтер артілі (тепер пенсіонер) А. А. Гутов.

— Важко мені, дочко, ходити з околиці села до бібліотеки. А читати хочеться. Та й не тільки мені. Що б його придумати?

Пішла я в середню школу, звернувшись по допомогу до комсомольців.

— З радістю! — погодилася десятикласниця Ольга Піддубко, Валентина Мулякка, секретар комсомольської організації артілі Фірс Уманець. Ці ентузіасти розносять книги престарілим читачам В. Піддубко, А. Вишніку, П. Зубарю та іншим.

Та не тільки в кількості постійних відвідувачів бібліотеки проявляється культурний ріст колгоспників. Я пам'ятаю, скільки коліс в нашому селі було дармоїдів, хуліганів, п'яниць. А тепер їх вдень з вогнем не знайдеш. Декого перевиховали, а дехто втік з села від людського сорому.

...Якщо ви не бували в Красносілці, обов'язково приїжджайте. Послухаєте виступ колгоспного духового оркестру, подивитесь концерт у виконанні місцевих аматорів. Одним словом, не пошкодуєте.

К. ЗАЛИВА,
бібліотекар.

Олександрівський район.

Ось вони — герої праці молоді кіровоградці

1. Декому важко було збагнути таке: добровільно звалила на себе людина таку ношу, такі турботи! І головне — безплатно, як кажуть, «за спасибі».

Досі фермою завідували солідні чоловіки з колгоспної керівної номенклатури і, звичайно, за пристойну оплату. А Ганна взялася робити це на громадських засадах, окрім того, що найбільшу серед усіх доярок групу доглядає — 33 корови.

Отож і міркували григорівські старожили: чи слави великої забажала, а чи то, взагалі, таке воно, теперішнє молоде покоління пішло...

У всіх їй на виду зростала ця дівчина.

Дочка партії

— ...Погляньте-но, Наталко, помічниця ваша біжить! — казала доярки її матері, углядівши, що до корівника мчить босоніж мале дівча з туго заплетеними рудуватими кісками.

А потім смішні кіски стали пишною косою, а сама Галя — синьоокою, рослою дівчиною. Знову прийшла вона на ферму, тепер вже назавжди. Це було в 1955 році, коли Ганна закінчила школу і вирішила замінити матір. Та відразу передати їй корів завідувачий не наважився.

— Оце будуть твої корови. Доглядай, а розтеляться — доїтимеш, — показав він на групу нетелів. Галя ледь не заплакала з досади — такі вони були непоказні, худощі. Підійшла до риженької «Малютки», ніжно погладила її і промовила:

— Виходжу.

Та за перший рік зробити це їй не зовсім вдалося. Від кожної з «рекордисток», як їх жартома називали доярки, Ганна одержала лише по 800 літрів молока. Наступного року справи пішли веселіше, а згодом і передовою доярку, Марію Якимівну Мотайло, випередила. Заговорили про Галю в колгоспі, в районі. На дошку Пошани занесли за те, що вона, Ганна Воловик з колгоспу імені Куйбишева, надоїла від кожної корови по 2,5 тисячі літрів молока.

2. Незабутня подія в її житті — вступ у партію. Одяглася по-святковому, з особливим старанням причесала неслухняні каштанові кучері, боячись, що вони надають їй несерйозного вигляду. Всім своїм виглядом вона немов говорила членам партійного бюро: «Ось перед вами все моє життя. Воно у мене з напружених днів доярки і довгих вечорів заочниці. Є у ньому і дружба справжня, і мрії хороші, і радощі дівочі. Воно у мене таке ясне, просте, таке звичайне. Але я багато зумію, багато зроблю, коли ви довірите мені...» І їй довірили.

У 1959 році якось взимку викликав Ганну голова колгоспу, Антон Григорович Коноград, і передав їй рішення правління: завідувачого фермою Л. Невкритого, тракториста за фахом, перевести у тракторну бригаду, а вести справи на фермі доручити їй.

Велике господарство і до 40 працівників ферми були тепер під началом Ганни. Раніше у неї тільки й клопоту було, що своя група. Від інших вимагала кормів, механізації, теплої зимівлі. Тепер все це вимагали від неї. А потім добавилася ще й різна звітність, облік, турботи про поповнення молочного стада...

— Краще б ти відмовилася від такого призначення, — спічкували їй, радила мати.

— Від першого доручення партії? Та ви що? — дивувалася дочка.

Якщо ж коли й брали сумніви, то зовсім іншого характеру. Галя Осика, її найближча подруга, що свинарською працює, за почином Я. Чижя тепер великі справи

вершать. Ганні теж хотілось запровадити щось нове. А тут саме такі обставини збіглися: встановлення електродоїльних апаратів на фермі і звістка про почин М. Х. Савченко.

— Справа заманлива, перспективна, — вирішила Ганна і на районній нараді передовиків тваринництва так і заявила, що тепер вона зобов'язується доглядати 28 корів.

— А завідування фермою? — запитали її.

— Не відмовляюся і від нього. Нехай це буде моїм громадським дорученням...

Відразу ж після того вона поїхала на екзаменаційну сесію в Олександрійській сільськогосподарській технікуму.

3. Повернувшись на ферму, ладна була плакати від досади: не визнають корови апаратів, хоч що не робити. Тільки наблизив його до неї — підскакує тварина, та й годі. Ірші доярки — Ніна Василіженко, Галя Резніченко, Фрося Бур'янська взагалі вже відмовились від електродоїння і доять свої 14 корів вручну. Ганні теж мати вже пропонувала свою допомогу, щоб не мучилася вона з отою технікою. Та дівчина не опустила рук. Подруги вже, бувало, давно скінчать доїння, поміють дійниці, а вона все порятується з апаратурою. Одного вечора їм з Яриною Гребенюк, підмінною дояркою, вдалось так видіти апаратом 4 корови. З тих пір стало легше: інші тварини поступово теж повели себе спокійніше.

Коли привчила своїх корів до механічного доїння, вимагала запровадити його і в інших групах.

Згодом розкомплектували ще одну групу, і Ганна збільшила свою до 33 корів. Від кожної з них надоєно до 1900 літрів, а всього надоїла Ганна з початку року понад 50 тонн молока. Хіба це не ріка молочна?

— А треба, щоб вона ще повнішою була, — говорив Ганна. — Ми оце з дівчатами слухали промову Микити Сергійовича, його заклик кріпнути економічну міць країни і прямо там, біля гучномовця, вирішили, що переглянемо зобов'язання. Тепер їх виконаємо не до кінця року, а до дня відкриття XXII з'їзду КПРС.

4. Ми розмовляємо, йдучи від ферми до неї додому, щоб відшукати серед її записів ще деякі показники роботи. Але, щиро кажучи, мене більше, ніж усі показники, цікавить сама Галя, її життя. При такому трудовому і громадському навантаженні чи не носить воно характер якогось сподвижництва? Вдома, де за людину промовляють її речі, це легше зрозуміти.

В невеличкій кімнаті затишно, чисто. Багато красиво гаптованих рушників, вишивками і мереживом прикрашені повий шифоньєр і диван. Під вікном, в яке заглядають віти старої груші, стоїть робочий стіл. Тут багато книг — і не лише підручники.

...На прощання вона енергійно тисне руку. Я потім ще довго відчуваю той потиск і довго думаю про Галю, про те, що в усьому вона така — порвіста, невтомна, міцна.

Новогеоргіївський район. **Т. БОДНАР.**

Їх виховав комсомол

Делегати XII обласної партійної конференції (зліва направо): Юлія **ОСТРОВЕР-ХА** — доярка колгоспу «40-річчя Жовтня» Вільшанського району, Микола **ДРИГА** — свинар колгоспу «Прогрес» Долинського району, Євдокія **НОМЕРЖИЦЬКА** — ланкова-кукурудзодов колгоспу «Путь Ільича» Знамянського району.

ЛЮДИ ГРОМАДСЬКИХ ПРОФЕСІЙ

УТОЙ день інженер по інформації агрегатного заводу В. Чабаненко приїшов на роботу з двома великими пакунками.

— Мабуть, посліжку від теці одержав, — пожартував хтось з робітників.

— Не вгадав, — розмірсявся Володя. — Я приніс найцікавіші книги, які є в магазинах міста. Можете вибрати для особистих бібліотек.

В обідню перерву біля столика в заюкомі комсомолу, де В. Чабаненко роз-

клав літературу, зібралось чимало юнаків і дівчат.

— Е-е, та тут зовсім нічого немає про шпигунів, — скептично зауважив хтось.

КНИГОЛЮБ

А ще казав, цікаві книжки... — А ви читали «Війну і мир», «Матусь»? — запитав Володимир. — Та цим творам ціни немає.

Він розповідав, читав короткі цривки з романів, повістей і поем, радив, що саме придбати. Немало робітників стало в той день власниками кількох книг.

...Це було рік тому. На звітно-виборних зборах комсомольської організації заводу молодь зобов'язалась розповсюдити серед колективу підприємства різної літератури на суму 1500 карбованців. Володимир Чабаненко, який мав особисту бібліотеку в тисячу томів, взявся за цю справу.

З того часу майже кожного дня після роботи або в обідню перерву поспішає молодий інженер в книжкові магазини, щоб переглянути новинки, виконати замовлення товаришів. А кількість замовлень все зростає.

— Володю, дістань мені, будь ласка, літературу по радіо і електротехніці, — просить Петро Камінський. — І другу книгу «Піднятої цілини».

Щоб знати, яку книгу порадишити купити товаришеві, треба самому багато чита-

ти. І Володимир читає, як кажуть, запоєм. Він уважно слідкує за всіма новинками літератури, знайомиться з планами видавництва, а, головне, добре знає характер і запити друзів-робітників. Саме при допомозі Володимира Чабаненка укомплектували свої особисті бібліотеки технологи Поліна Гомая і Віра Цирульова, кладовщик Василь Кручененко та багато інших.

— Василь Петрович, — нещодавно звернувся В. Чабаненко до директора магазину № 10 В. Валька. — Давайте, я виберу у вас декілька десятків книжок та художніх картин і разом з комсомольцями нашого підприємства проведемо на площі імені Кірова книжковий базар і лотерею.

Провели. Розповсюдили літератури на 200 карбованців. Зараз почин агрегативців підхопила молодь інших підприємств.

За свою громадську роботу Володимир Чабаненко не одержує ніякої плати. Та найкраща йому винагорода — повага і любов товаришів.

О. ЛАДАН,
терміст агрегатного заводу.
м. Кіровоград.

3. МОЛОДІ ТРУДІВНИКИ РАПОРТУЮТЬ ПАРТІЇ

СЛАВНІ трудові подарунки наступним з'їздам партії готують свинарки Олександрівського району. Ніна Іванчик з третього відділку бурякорядгоспу цукрокомбінату відгодувала 1200 голів свиней загальною вагою 1000 центнерів. Понад 550 голів свиней загальною вагою 520 центнерів зняла з відгодівлі в нинішньому році Ніна Соловйова з радгоспу «Більшовик».

ГРАФІТНИКИ Завалля вже видобули десятки тонн понадпланового графіту. Це кращий трудовий подарунок XXII з'їзду КПРС від колективу робітників.

В ці дні тут панує особливе трудове напруження. Переможцем у змаганні робітників кар'єру, зайнятих на розкривних роботах, є колектив екскаватора, який очолює Сергій Тимошенко. В цьому колективі трудиться шість молодих робітників. Виробничі завдання вони виконують на 150 процентів, виймаючи щодоби по «МОЛОДИЙ КОМУНАР» 1.300 кубометрів ґрунту. 14 вересня 1961 р., 3 стор.

Повідомлення ТАРС

Відповідно до плану науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт по дальшому освоєнню космічного простору, радянські вчені і конструктори підготували до випробування більш потужні і досконалі варіанти багатоступінчастих ракет-носіїв космічних об'єктів. Пуски цих ракет без останніх ступенів будуть проведені в район центральної частини Тихого океану, обмежений такими координатами:

північна широта: 10 градусів 20 минут 11 градусів 30 минут
9 градусів 10 минут 8 градусів 05 минут
західна довгота: 170 градусів 30 минут 167 градусів 55 минут
166 градусів 45 минут 169 градусів 20 минут

Під час пусків у цьому районі перебуватимуть судна радянського флоту, оснащені спеціальними вимірвальними засобами.

З метою гарантування безпеки ТАРС уповноважений заявити, що Уряд СРСР просить уряди інших країн, які користуються морськими і повітряними шляхами в Тихому океані, дати квівівки відповідним органам, щоб судна і літаки в період пусків ракет не заходили в район акваторії і повітряного простору, обмежений вказаними координатами.

Пуски провадитимуться в період з 13 вересня по 15 жовтня ц. р.

Пісенна творчість наших земляків

Мя юные гагаринцы

Слова М. Фадорова
Музыка О. Смольянского

Встаєт заря над Родиной,
Курянов слышен бой,
Весенним садом, розами
Цветет наш край родной.
Мы в школу собираемся,
Учебники берем
И дружною вагатою
В любимый класс идем.

Хотят все Юрой быть,
Чтоб краснорозетной
птицею
На Марс, Венеру взмьют.
Родная наша Партия
Зовет на подвиг нас.
Гагарин — первый
космонавт! —
Живой пример для нас!

Встаєт заря над Родиной,
Курянов слышен бой,
Весенним садом, розами
Цветет наш край родной.
Мы в школу собираемся,
Учебники берем
И дружною вагатою
В любимый класс идем.

Хотят все Юрой быть,
Чтоб краснорозетной
птицею
На Марс, Венеру взмьют.
Родная наша Партия
Зовет на подвиг нас.
Гагарин — первый
космонавт! —
Живой пример для нас!

Чому ми так говоримо

Вислів «танцювати під чужою дудку» вживається, коли хто-небудь діє не за своєю, а за чужою волею. Виникло воно з байки Езопа (VI століття до н. е.), в якій розповідалося про рибака, який намагався підманувати рибу грою на флейті, але дослід виявився невдалим, і рибаку довелося закинути сітку.

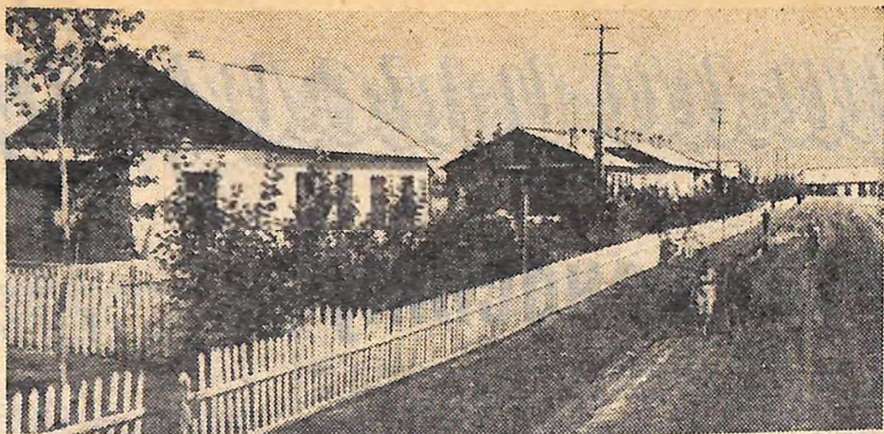
Звертаючись до риб, які билися на піску, рибак з докором сказав: «Поки я грав на флейті, ви не хотіли танцювати, а тепер затанцювали».

м. КИРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36.
Телефони: редактора — 56-12 відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.
Газета виходить у середу, п'ятницю і неділю.

«Молодий коммунар» — орган Кировоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кировоград.

Кировоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова
Облвидав, м. Кировоград, вул. Луначарського, 36.
Зам. № 6174. Т. 27.000.

Лист з цілини ЗЕМЛЯКІВ НЕ ПІДВЕДЕМО!

У ЛІПНІ цього року на цілину відправився ешелон будівельників з Кировоградської та Черкаської областей.

Молоді кировоградці вирушили в Цілинноградську область, щоб своїми невтомилими руками зводили новобудови — зернохосвища та житла.

Як і в кожній новій справі, спершу не обійшлося без прикроців і невдач. Але кожен відчув почуття товариської допомоги в усьому — і в роботі, і в побуті. Ніхто з нас, молодих будівельників, не занепав духом, а з гарячим завзяттям брався до роботи.

Хорошими ділами відзначили своє свято земляки. Вони звели кілька зернохосвищ, в які тепер золотим потоком йде цілинний хліб.

Особливо відзначилися будівельники бригад Люби Стратоновой та Віри Ключник. Всім юнакам і дівчатам цих та інших бригад вручено Почесні грамоти, оголошено подяки.

— Не осоромимо своїх земляків! Завдання рідної партії виконаємо з честю! — заявляють кировоградці.

Н. ЗАБОЛОННЯ,
наш позаштатний кореспондент.

Цілинноградська область.

На знімку: Цілинний край. Роста і впорядковується селище радгоспу «Іжевський». За сім років тут збудовано більше 200 жилих будинків, клуб і бібліотека, дитячий садок і ясла, школа та лікарня.

На знімку одна з вулиць садиби цілинного радгоспу «Іжевський».

Фото С. ШУЛЕПОВА. Фотохроніка ТАРС.

СОЛДАТИ

1926 рік. Лютневий ранок. Міжнародний експрес Москва—Рига наближався до столиці Латвії.

Було пів на шосту ранку. Пасажирі стали виходити в коридор. Відкрилися двері й купе № 4, в якому їхали радянські дипломатичні кур'єри Теодор Нетте і Іоган Махмасталь.

Іх шлях лежав через Ригу в Берлін. Комуністи Нетте і Махмасталь пильно оберігали довірену їм пошту. Вони відпочивали по черзі. В цю ранню пору не спав І. Махмасталь. Він вийшов в коридор і, ставши біля вікна, закурив.

До Риги залишилось 28 кілометрів. Навколо панувало спокій і тиша. Рівномірно стукотили колеса, поглинаючи відстань сталевих колій. Раптом у вагоні з'явилось двоє в масках. Вони були одягнуті в чорні пальта, на голові — широкопопі капелюхи. В руках невідомих револьвери. Махмасталь встиг забігти в купе і розбудити Нетте, який спав на верхній полиці. У світлі напівтемряви промайнула рука Нетте, що виймала з-під подушки револьвер.

Бандити направилися до четвертого купе. Один з них вигукнув: «Ось вони! Руки вгору!» Пролунали постріли. Махмасталь, який сидів на нижній полиці, дістав поранення. Перший відповів на постріли також поранений Нетте. Стікаючи кров'ю, зібравши останні сили, він тяжко поранив у голову одного із нападаючих. Бандит, падаючи, вистрелив і повторно поранив Махмастала. Другий бандит убив наповал Нетте. Махмасталь вистрелив лівою рукою і попав у другого нападаючого.

Поліцейські, які знаходилися в сусідньому вагоні, не з'явилися на допомогу. Коли поїзд зупинився на станції Саласпілс, у вагон, де тільки що було вчинене криваве злодіяння, ввійшли чини латвійської залізничної охорони. Махмасталь лежав на підлозі навзаним.

Поліцейські, які знаходилися в сусідньому вагоні, не з'явилися на допомогу. Коли поїзд зупинився на станції Саласпілс, у вагон, де тільки що було вчинене криваве злодіяння, ввійшли чини латвійської залізничної охорони. Махмасталь лежав на підлозі навзаним.

Поліцейські, які знаходилися в сусідньому вагоні, не з'явилися на допомогу. Коли поїзд зупинився на станції Саласпілс, у вагон, де тільки що було вчинене криваве злодіяння, ввійшли чини латвійської залізничної охорони. Махмасталь лежав на підлозі навзаним.

Поліцейські, які знаходилися в сусідньому вагоні, не з'явилися на допомогу. Коли поїзд зупинився на станції Саласпілс, у вагон, де тільки що було вчинене криваве злодіяння, ввійшли чини латвійської залізничної охорони. Махмасталь лежав на підлозі навзаним.

Поліцейські, які знаходилися в сусідньому вагоні, не з'явилися на допомогу. Коли поїзд зупинився на станції Саласпілс, у вагон, де тільки що було вчинене криваве злодіяння, ввійшли чини латвійської залізничної охорони. Махмасталь лежав на підлозі навзаним.

Поліцейські, які знаходилися в сусідньому вагоні, не з'явилися на допомогу. Коли поїзд зупинився на станції Саласпілс, у вагон, де тільки що було вчинене криваве злодіяння, ввійшли чини латвійської залізничної охорони. Махмасталь лежав на підлозі навзаним.

Поліцейські, які знаходилися в сусідньому вагоні, не з'явилися на допомогу. Коли поїзд зупинився на станції Саласпілс, у вагон, де тільки що було вчинене криваве злодіяння, ввійшли чини латвійської залізничної охорони. Махмасталь лежав на підлозі навзаним.

Поліцейські, які знаходилися в сусідньому вагоні, не з'явилися на допомогу. Коли поїзд зупинився на станції Саласпілс, у вагон, де тільки що було вчинене криваве злодіяння, ввійшли чини латвійської залізничної охорони. Махмасталь лежав на підлозі навзаним.

Поліцейські, які знаходилися в сусідньому вагоні, не з'явилися на допомогу. Коли поїзд зупинився на станції Саласпілс, у вагон, де тільки що було вчинене криваве злодіяння, ввійшли чини латвійської залізничної охорони. Махмасталь лежав на підлозі навзаним.

Поліцейські, які знаходилися в сусідньому вагоні, не з'явилися на допомогу. Коли поїзд зупинився на станції Саласпілс, у вагон, де тільки що було вчинене криваве злодіяння, ввійшли чини латвійської залізничної охорони. Махмасталь лежав на підлозі навзаним.

Поліцейські, які знаходилися в сусідньому вагоні, не з'явилися на допомогу. Коли поїзд зупинився на станції Саласпілс, у вагон, де тільки що було вчинене криваве злодіяння, ввійшли чини латвійської залізничної охорони. Махмасталь лежав на підлозі навзаним.

Поліцейські, які знаходилися в сусідньому вагоні, не з'явилися на допомогу. Коли поїзд зупинився на станції Саласпілс, у вагон, де тільки що було вчинене криваве злодіяння, ввійшли чини латвійської залізничної охорони. Махмасталь лежав на підлозі навзаним.

Поліцейські, які знаходилися в сусідньому вагоні, не з'явилися на допомогу. Коли поїзд зупинився на станції Саласпілс, у вагон, де тільки що було вчинене криваве злодіяння, ввійшли чини латвійської залізничної охорони. Махмасталь лежав на підлозі навзаним.

ЕСТАФЕТА ВЗДОВЖ КОРДОНІВ СРСР

МОСКВА, 11 вересня. (ТАРС). Незвичайна естафета йде по країні. Вона почалася з двох прикордонних селищ: Никель Мурманської області і Посєт Приморського краю.

Це всесоюзна комсомольсько-молодіжна естафета вздовж кордонів Радянського Союзу, яка проводиться за рішенням ЦК ВЛКСМ. В ній беруть участь спортсмен-прикордонники, молоді робітники, учнівська молодь. Поряд з спортивними вимпелами вони несуть від району до району рапорти про виконання трудових зобов'язань до ХХІ з'їзду КПРС.

Естафета закінчиться, коли зустрінуться обидві групи учасників.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

МОЛОДІСТЬ

Слухай, серце. Пісня ліле, Переможи там — в бою. Трудова шумить лавина, Подвиги молоді взнаю. Як те сонце, що весною В квітці землю одяга, Мозоляєю рукою Всі першину досяга. Звідки ж силу ту черпає, Щоб пізнати усі краї, Щоб і зорі цілували

Крила мужній твої? Чудо-серце юність має, Рідна матір — є земля. Мужність в Партії черпає, Силу мудрого Кремля. Слухай, серце. Пісня ліле, Переможи там — в бою, Трудова шумить лавина, Подвиги молоді взнаю!
Іван БІЛЯВСЬКИЙ.

МІНУЛОЇ неділі обласна редакція радіомовлення організувала цікаву літературно-музичну композицію на тему «Програму народного щастя нам партія рідна дала». В ранкову передачу були включені твори поетів Олексія Новицького, Льва Ошанина, Володимира Сосори, нашого земляка Євгена Доломана.

Та мить близька, коли мети обличчя Побачимо ми зримо в світі днів І партія силів своїх поклече

На двадцять другий з'їзд під сурми спів, — схвильовано читає диктор натхненні рядки з вірша О. Новицького. Звучить музика. І знову рядки з поетичних творів.

В передачі були також використані вірші поетів-початківців Валерія Юр'єва, Івана Кутеня, виконано пісню Дмитра Чібісова «Кировоградський вальс».

Слід побажати, щоб працівники обласного радіо частіше готували такі цікаві літературно-музичні композиції, присвячені проекту Програми КПРС.

Боротьба стає гострішою

Наближається до кінця розіграш на першості країни і республіки з футболу серед майстрів класу «Б». Боротьба дедалі стає гострішою.

28-й тур кировоградська «Зірка» провела в Ужгороді. Напружений поєдинок закінчився з нічийним результатом — 1:1.

Тепер «Зірка» має 34 очки з 56 можливих і займає п'яте місце серед команд першої української зони. 16 вересня вона прийматиме на своєму полі київський «Арсенал».

Зустрічі між іншими командами зони закінчилися так: Київ — Ровно — 1:1, Львів — Миколаїв — 2:0, Чернівці — Одеса — 1:2, Херсон — Дрогобич — 3:0, Житомир — Чернівці — 0:0, Хмельницький — Станіслав — 0:1, Черкаси — Тернопіль — 2:1, Вінниця і Луцьк гратимуть 20 вересня.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

Кінотеатр «Мир». Для дітей — «ВОГНІ НА РІЧЦІ». Початок о 10 год. ранку та 12 год. дня. «ВАРШАВСЬКА СІРЕНА». Початок о 2, 4 год. дня, 6, 8, та о 10 год. вечора.

Кінотеатр імені Дзержинського. «ВОЛГА-ВОЛГА». Початок о 9 та 11 год. 10 хв. ранку. 1 год. 20 хв., 3 год. 30 хв., 5 год. 40 хв. дня, 7 год. 10 хв. та о 10 год. вечора. На літньому майданчику о 8 год. 30 хв. вечора.

Кінотеатр «Сиваць». Для дітей — «ВАСИЛИСА ПРЕКРАСНА». Початок о 9 год. 50 хв. ранку, 11 год. 30 хв., 1 год. 10 хв., 2 год. 50 хв. дня. «ОДРУЖЕНИЙ ХОЛОСТЯК». Початок о 4 год. 30 хв. дня, 6 год. 20 хв., 8 год. 10 хв. та о 10 год. вечора. На літньому майданчику — о 8 год. 30 хв. вечора.

Кінотеатр «Хроніка». Документальний фільм «ЗІРКИ ЗУСТРІЧАЮТЬСЯ В МОСКВІ». Демонструється з 10 год. ранку до 9 год. вечора. Художній фільм «ТРИ ПОВЕРХІ ШАСТЯ». Початок о 9 год. 30 хв. вечора.

Заява держдепартаменту США

НЬЮ-Йорк, 12 вересня. (ТАРС). Агентство Юлайтес Пресс Інтернешнл передає з Вашингтона: Представник держдепартаменту в питаннях преси Ріп зробив таку заяву в питанні про Берлін:

«Президент і державний секретар дали зрозуміти, що вони надаються на можливість проведення плідотворних переговорів. Ми гадаємо, що мають відбутися корисні переговори».

А. КАРНІТ.
(Кор. ТАРС).

м. Рига.